

като пустнишь момчіята да додишь на Ђдяніе; щж ча-
камъ ама!

Уста Генко.

Идж—идж; щж додж: Азъ ай сега щж ги пустнж.

Чорбаджія.

(Къмъ попътъ) Хайде, дѣдо попе, хайде да са по-
черпимъ за новия черакъ, дано му поварви...

Попътъ.

Ба, азъ щж поостанж малко; имамъ нѣщо да са
подопитамъ съ Уста Генка.

Чорбаджія.

Е, кога е тжй, прощавайте. (къмъ Генка) Ама,
Уста Генко, да не забравишь, да додишь. (къмъ пона)-
Ела и ты, дѣдо попе, дѣто ти рекохъ, да благословимъ
черака. (Тръгнова и заминува).

Уста Генко (двамата понад-) Идж идж!

Попътъ | ничватъ са | Дохождвамы, дохождвамы!

Я В Л Е Н І Е IV.

Уста Генко и Попътъ (сѣдять).

Уста Генко.

(Разглѣжда парче мешинж и ж дърпа съ зжбы).
Е, какво ще кажишь, дѣдо попе?

Попътъ.

Да прощавашъ ама, уста Генко; ты са позамая съ
чорбаджія, ама и азъ щж та помаж малко. Носж ти
сретмето, тукъ-тамъ са то посьзобало и скъсало, че да